(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

మావయ్య విశాఖపట్నానికి దూరంగా యలమంచిలిలో 'లా' ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు. రాబడి అంతంతమాత్రమే అయినా యలమంచిలికి దగ్గర్లో పల్లెటూర్లో భూములున్నాయి. వాటిని సాగుచేయించి వాటిమీద వచ్చిన రాబడితో... సంసారం బాగానే లాగుతున్నాడు. నాన్నకి మావయ్యంటే చిన్నచూపు. మాకన్నా తక్కువ ఆస్తిపరులని కావచ్చు. యితరత్రాయింకేమేనా కావచ్చు... అందుకే రాకపోకలు అంతంతమాత్రంగానేవున్నాయి.

తన యింట్లో నన్నుచూడగానే మావయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు. యెందుకంటే నాకూ మావయ్యతో అంత పరిచయం లేదు అందుకే నన్ను చూడగానే "యేరా యిలా వచ్చావు? ...యేం పనుందేమిటి?" అంటూ పలకరించాడు.

నాకు పనుండేవచ్చాను. కానీ దాన్నవతలివాడు గుర్తించడం నాకిష్టం లేదు. అయినా నవుతూ "యేం పనుంటేనే రావాలా లేకపోతే రాకూడదా" అన్నా.

మావయ్య నవ్వాడు విచిత్రంగా నవ్వాడు. ప్రవర్తనలో కపటానికి పోతే అలాంటి నవ్వే యెదుర్కోవల్సి వుంటుంది. తప్పదు నా ఇబ్బంది పసిగట్టింది అత్తయ్య, మావయ్యని మందలిస్తూ.. "యెందుకా పుల్లవిరుపుమాటలు పైవాడా యేమేనా" అంటూ ఆహ్వానించింది.

అత్తయ్య ఆప్యాయతకి అభిమానానికి అర్థం చాలా సేపటికి తెలిసింది. అదీ రాగిణి ప్రవేశంతో ... రాగిణికి ఇరవైయేళ్ళుంటాయి. తలకి రాసిన నూనెజిడ్డు అనవసరంగా పోతున్న సిగ్గులఅడ్డు లేకపోతే యౌవ్వనం జిగి, వంటిబిగి ఆకర్షణీయంగానే వుంది.

మావయ్యంటికి నా రాకపోకలు జరుగుతూనే వున్నాయి. మావయ్యకి నా సమస్యఅర్థం అయింది. కానీ యే ఆలోచననా రాక, యే వుపాయమూ తోచక చెప్పిన వివరాలు వింటూ చాలా రోజులు గడిపేసాడు. నాకు కాలక్షేపం రాగిణి చూపులతో, కానీ మావయ్య వివరించి చెప్పిన,కంపెనీ లా...కూడా, చాలావరకూ నామేనేజ్ మెంటు బుర్రకి యెక్కింది,అన్నీ వివరంగా చెప్పాక వో రోజు , మావయ్య అన్నట్టుగా శాస్త్రప్రకారం జరిపితే కుక్కపిల్ల పుట్టిందని "ఈలాలన్నీ వుపయోగిస్తే దమ్మిడీ కూడా దక్కదు.ముక్కుసూటిగా ఆలోచించే వాడికన్నా, వంకరటింకరగా ఆలోచించే వాడంటే దేవుడికి ఇష్టంలా వుంది. అందుకే ..సీధా వుంగ్లీసె మఖ్ఖన్ నహి నికలేగా, వుంగ్లీకో టేడాకరనా పడ్తాహై" అన్నాడు మావయ్య.

మావయ్య దగ్గర కంపెనీలా, నేర్చుకుంటున్నా, ప్రతిగా రాగిణికి సరసం నేర్పుతున్నా..,
రాగిణికి నేర్పే సరసం ఇష్టమై , అప్పుడప్పుడు ఏకాంతంగా చిక్కుతోంది. నాచిలిపితనానికి, నా తుందుడుకుని ఎంజాయ్ చేస్తోంది. చెయ్యి పట్టుకు మెలిపెట్టినా, బుగ్గలు పిసికినా... వొక అవ్యక్తానందం రాగిణిలో కలుగుతోంది. ఇదిక్కడితో ఆగుతుందా రాగిణి సహకారం ఎంత వరకూ వుంటుంది. నాలో విచిత్రమైన వుత్సాహం దానికి తగ్గట్టుగా ఆ రోజు కలిసొచ్చింది. కలిసొచ్చిన రోజున రాగిణి స్నానించి, జుత్తుకి సాంబ్రాణి పొగవేసి వాలుజడ వేసింది. నూనెజిడ్డులోంచి బైటపడ్డ మొహం, వింతగా ఆకర్షణీయంగా వుంది.

ఆ ఆకర్షణే నా పరిధిని మర్చిపోట్టుగా చేసింది. ఆ ఆకర్షణే సాహసానికి పురికోల్పింది. అది కళ్ళల్లో తమకంగా ప్రస్పుటమై, రాగిణిని బలంగా తాకింది.

రాగిణి నాకు సూచిస్తోందా అన్నట్టుగా "అమ్మా వేణ్ణీళ్ళు బాత్రూములో పెట్టా" అంటూ కేకేసి చావిట్లో ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది. అది మావయ్యగది లా పుస్తకాలు, టేబులు కుర్చీవున్నగది. స్నానానికెళ్ళిన అత్త స్నానించి, పడకగదిలోకి వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకోడానికి చాలా టైము పడ్తుంది.

కానీ రాగిణితో ఏకాంతానికి ఎంతసమయం కావాలి, మావయ్య ఆఫీసుగదికి ఒకే తలుపు. వెళ్ళి తలుపేసా.. రాగిణి వెనక్కి చూసి తొట్రుపాటు పడింది. టేబులు దగ్గరగా వున్న రాగిణిని వాటేసి బలవంతంగా ముద్దుపెట్టుకున్నా.... పెదాల్లో అందంకన్నా అలజడి శరీరపొంకంలో వెచ్చదనం.... నాతనువుకి హాయి నిచ్చాయి. నా పట్టుకి ఇబ్బంది నటిస్తూ, ఇష్టం వున్నా లేనట్టు అభ్యంతరపు గుసగుసల మధ్య రాగిణి పరువం...మరువంలా గుప్పుమంది...కానీ రాగిణి కనుకొలకుల్లో తమకం..., మైమరుపు యేదో యేదో చెయ్యమని ప్రేరేపించాయి. పట్టుబిగించాను. నేనింకొంచెం బలవంతపెడితే అంగజుడి పని సానుకూలం అవుతుంది. ఈ అవకాశాన్ని వొదులు కోలేదు. రాగిణిని వదలలేదు. సమయం గడిచిన కొద్దీ రాగిణి కళ్ళల్లో ఎర్రజీర గాఢమై, తమకంగా "బావా వద్దు" అంది. రాగిణి శరీరపు సెగలు నన్ను దహిస్తూ...నేను జ్వాలనై రాగిణిని దహించి.. జయించా... ఆ సమయంలో బాత్రూము తలుపు తీసిన చప్పుడు....

ఇద్దరం అయిష్టంగానే విడి... రాగిణి భారంగానే బట్టలు సర్దుకు బైటకి నడిచింది. బైటకివెళ్తూ వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ఆ చూపులో మత్తు, జీర ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూడలేదు.

పై అందాలకన్నా అంతర్ముఖ అందాల అనుభవం గొప్పది.

....

రాగిణి విశ్వాశాన్ని ఎలా సంపాదించానో, ఇక్కడ ఆఫీసులో నాన్న విశ్వాశాన్ని అలాగే సంపాదించాను. నాన్న విశ్వాశాన్ని సంపాదించడంతో సరిపోదు. దివాకర్ ని దెబ్బతీయాలి. ఆప్రయత్నాలు చేసాను. అవి సఫలీకృతం అయాయి. రెండుమూడు పేమెంట్సు వచ్చిన డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్స్ దివాకర్ టేబులు సొరుగునుండి తీసి చింపేసాను. దాంతో పేమెంట్సు ఆగిపోయాయి. ఎలాపోయాయి. అన్న తర్జనబర్జన జరిగింది. నేను మాత్రం దివాకర్ తరుపున మాట్లాడి, అదేమంత పెద్ద తప్పుకాదన్నట్టు తేల్చేసాను.

కాని సమయానికి పేమెంట్ అవక, నాన్న ఇబ్బంది పడ్డారు. అదికాస్తా దివాకర్ మీద చూపించారు. దాంతో దివాకర్ జాగ్రత్తపడ్డాడు. ఈసారి దివాకర్ని పేమెంట్సు విషయంలో ఏమర్చడం కష్టం కానీ సప్లై ఆర్డర్స్ విషయంలో ఏమర్చవచ్చు... అదే జరిగింది.
ఆర్డరు చేసిన పార్టీ ఆఫీసుకొచ్చి, రెండునెలలైనా సప్లైచెయ్యలేదంటూ, చాలా గొడవ చేసాడు. ఆ ఆర్డరు దివాకర్ టేబులుమీదకి వచ్చింది. మాయమైంది.

ఇది జరిగిన రెండ్రోజులకి దివాకర్ కి ఫోనొచ్చింది. తనకుసహకరించినందుకు పారితోషికం వుంటుంది. అంటూ ఆ న్యూసు నాన్న గారికి తెలిసింది. ఆయన దివాకర్ మీద కన్నేసి వుంచడంవల్ల, దివాకర్ మీద అనుమానం బలపడింది. అగ్నికి ఆజ్యంతోడు అన్నట్టుగా "దివాకర్ కి నేను ఆఫీసులో పనిచెయ్యడం ఇష్టం లేదేమోనాన్నా" అన్నా.

బ్లడ్ ఈజ్ థిక్కర్ దేన్ వాటర్, అన్నట్టు నాన్నలో అనుమాన బీజం చిగిర్చి... దివాకర్ని పైపన్లకి ఆఫీసునుండి పంపేసేవారు. నాకు కావలసిందీ అదే కంపెనీ లావాదేవీలమీద పట్టు, బేంకర్సుతో రాపోర్టు.

ఫైనాన్సియల్ మేటర్సు చేతికొచ్చిన కొన్నిరోజుల్లోనే అనుకున్న ప్లాన్ ని అమలుచేసా, దానికి మావయ్య సలహా ఎంతేనావుంది. మావయ్య ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా రాగిణి వలపు ఇవన్నీ సవ్యంగా జరుగుతున్నాయి. కానీ రాగిణిమీద చిన్న అనుమానం వచ్చింది. మావ్యవహారం మావయ్యకు తెలుసా?, తెలిసే వూరుకున్నాడా?. అంటే మావయ్య తన పథకం పారుతుందనుకుంటున్నాడు. నేను కాలక్షేపం బావుందని అనుకుంటున్నాను.

మా మధ్య నలుగున్నది రాగిణి మాత్రమే!

నేను ఆఫీసుజాయిన్ అయిన ఏడాదికి, నామీద అనుమానం కలిగింది నాన్నకి అది జరుగుతుందని నాకు తెలుసు అప్పటికే కంపెనీ చేసిన అప్పులకి, ఎసెట్స్ కి బ్రేకీవెన్ వచ్చేసి, కంపెనీ నాజూకు స్థితికి చేరుకుంది. అప్పుచేసి తెచ్చిన డబ్బుటర్నోవలోకి వెళ్ళలేదు. నా అకౌంటులోకి వెళ్ళిపోయింది.

నాన్న అనుమానం పెనుభూతమై ఆడిటర్స్ మీటింగ్ లో నిజం తెలుసుకునేసరికి, నేను కథని చాలా దూరం నడిపించా.
ఆరోజు నాన్నకోపంగా "జీవీ" అని పిలిచినప్పుడే నా సమాధానం సిద్ధంగా వుంచుకున్నా... నాన్న డబ్బు విషయం ఎత్తగానే...

"నువ్వు చేసిన మోసం ముందు ఇదో పెద్ద వంచనకాదు." ....అన్నా.

నిన్నటివరకూ నాన్న ఆఫీసులో వినయంగా నాన్న చెప్పినవన్నీవిని "వూ" కొట్టిన చిరంజీవేనా? వీడు.... ఇలా సమాధానం చెప్తున్నాడు,అని ఆశ్చర్యపోయారు నాన్న.

"నేను మోసం చేసానా" అన్నారు నాన్నకోపంగా.

"ఇది నాతాతలఆస్తి, నువ్వు సమీరని, పిల్లల్ని వారసులుగా తేవడం నా కిష్టం లేదు. అమ్మని నువ్వు మోసం చేసినప్పుడు, నేను నిన్ను మోసం చెయ్యడంలో తప్పులేదు. అమ్మని నువ్వు నీ సుఖంకోసం మోసం చేసావు. నేను నిన్ను నా ఆస్తి కోసం మోసం చేసాను. అమ్మని నువ్వు మోసం చేసానని నువ్వనుకోలేదు. నీ స్వార్ధం నీ సుఖం నువ్వు చూసుకున్నావు. కానీ అది యెవర్ని బాధిస్తుందో అర్ధం చేసుకున్నావా? లేదు ఎందుకు? ఆ అవసరం నీకు లేకపోయింది. అలాగే నేను ఇది నా ఆస్తి అని నమ్ముతున్నాను. దీన్ని రేపు పంచరా అంటే నాకు చికాకు. "

"ఇప్పుడు అమ్మకి భార్య దర్జా వున్నట్టా? లేనట్టా? అమ్మకి యేలోపం జరగలేదని నీ నమ్మకం అలాగే నాపేరు మీద జరిగే ఈవ్యాపారం ఈ కంపెనీకి నువ్వు జాయింటు డైరెక్టర్ వి. నీకు నెలనెల రేమ్యూనరేషన్ వుంటుంది. నీకు అన్యాయం జరిగినట్టు కాదు. ఇంక నీకీ ఇంట్లో ఏలోపం జరగదు దర్జాగా వుండచ్చు కానీ...."కానీకి అర్ధం నాన్నకి తెల్సు. ...నన్ను నమ్మలేనట్టు చూసారు. నాన్నకి తెలుసు...కంపెనీకి ఎసెట్స్ మించిన అప్పులున్నాయి. నన్ను ఏవిధంగా వంచాలన్నా అమ్మ ఆసరా కావాలి. అది సాధ్యంకాదు. అప్పటికే అమ్మ నిర్లిప్తంగా తను కట్టుకున్న దేవుడిమీద నమ్మకం పోయి, నమ్ముకున్న దేవుడిమీదకి మనసు మళ్ళించేసి సమాధానం పడింది.

నాన్నకి కంపెనీని ఏం చెయ్యాలో అర్ధం కాలేదు కొన్నాళ్ళు మౌనంగా ఇంట్లో గడిపారు. రెండుమూడు కేర్టుకేసులు తగిలేసరికి, నా సహాయం తీసుకోక తప్పలేదు. కంపెనీని నా పేర ట్రాన్స్ ఫర్ చేసేసారు.

కంపెనీ చేతికి రాగానే దానిస్వరూప స్వభావాలు మార్చేసా, దివాకర్ ని ఇంకోవుద్యేగం చూసుకోమని చెప్పా.... కంపెనీ వ్యవహారాల్లో తలమునకలై యలమంచలి వెళ్ళలేదు. మనసు రాగిణి పొందుకోసం తపించిపోతోంది. అదే సమయంలో మావయ్య ఏదో పనిమీద మద్రాసు వెళుతున్నాడని రాగిణి వుత్తరం రాసింది.

మావయ్య వూరెళ్ళిననాడే, నేను యలమంచిలి వెళ్ళా... రాగిణిలో వుద్యేగాన్ని...రాగిణిలో వెచ్చదనాన్ని పంచుకున్నా, రాగిణి పెళ్ళి విషయం కదిపింది. రాగిణిని చేసుకునే ఆలోచన నాకెన్నడూలేదు!. ఏం చెయ్యాలి? అత్తకి ఈ విషయం తెలీదా?. మావయ్యకీ తెలియదా? తెలుసనే నేను అనుకుంటున్నాను. వాళ్ళ ప్రోత్సాహం వుంది. మావయ్య అంత తెలివి తక్కువవాడు కాదు. కంపెనీ విషయంలో తేడా చేసినప్పుడే అర్ధం అయింది. చాలా తేలికగా ఎదుటివాడి అలోచనని పసిగట్టి, ఎత్తుకు పైఎత్తు వేయగలిగాడు. రాగిణి ఆకర్షణలో నిజంగా పడ్డాననుకున్నాడా?

రాగిణిని దూరంపెడ్తే సరి, కొన్నాళ్ళకి పెళ్ళి చేసేస్తారు. అదే ఆలోచన అందుకే రాగిణిని దూరం పెట్టాను. రాగిణి వుత్తరాలు రాసింది. జవాబివ్వలేదు. బెదిరించింది . చలించలా.

....

ఒనాడు మావయ్య అత్తతోఇంటికి వచ్చేసాడు. అప్పటికి నాన్న ఇంటికి రావడం మానేసి చాలా రోజులైంది.

మావయ్య ఏం చెప్పాడో... అమ్మ ఏం విందో నాకర్ధం కాలేదు. అత్త ఏడుస్తోంది. ఆడవాళ్ళకి కన్నీటివాడకం ఎక్కువ. మావయ్య "రాగిణిని పెళ్ళిచేసుకుంటానని నువ్వు మాటిచ్చావా?"అనడిగాడు.

"నేనేమీ ప్రామిస్ చెయ్యలేదు. మీఇంటికొచ్చినప్పుడు సరదాగా హాస్యాలాడేవాడ్ని."

"వొరేయ్ అబద్ధాలాడకురా అదన్నీ చెప్పింది. "

"ఏమిటి అన్నీ చెప్పింది. అంతకుమించి నాకేం తెలీదు" అన్నా.

"ఏమిటిరా తెలీదు దాని జీవితం పాడుచేసి.. అదిప్పుడు బావని తప్ప చేసుకోను అంటూ పట్టుపట్టి కూర్చుంది."

"నేను దాన్ని అసలు చేసుకోను అని పట్టుపట్టి కూర్చున్నాను."

మావయ్య గుర్రుగా చూసాడు.

"అదేమిటి బాబూ దాన్ని నమ్మించావట కదా"అమ్మ

"నమ్మించడం అంటే."

" నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటానని ప్రమాణం చేసావటకదా .."

"నేను ప్రమాణం చేసినప్పుడు నువ్వున్నావా అత్తా"

"వొట్టి ప్రమాణమేనా ఏమైనా చేసాడా?" ..అంది అమ్మ.

"అందుకే కదా ఇంతవరకూ రావడం" అన్నాడు మావయ్య.

"వొట్టి ప్రమాణాలే అయితే ఏదో సరిపెట్టుకుంటాం వదినా... అది కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తోంది. పైకి చెప్పుకోలేం .. దాని దుఃఖం భరించలేం" అత్త మాటల్ని బట్టి ఏదో జరగకూడనిదే జరిగింది. అని అర్ధం అవుతోంది. రాగిణి కడుపుతో వుందా? వుంటే నేనేం చెయ్యాలి. లొంగకూడదు.

రాగిణితో సరదాగా గడిపేనే గాని రాగిణి జీవితాంతం భరించడం ఇంపాజిబుల్ ఎంతాలోచించినా, రాగిణి నా మైండ్ సెట్ కి ఫిట్ అవలేదు. రాగిణి నా జీవితానికి సెట్ అవదు. రాగిణికి సేఫ్టీ కావాలి. అది మొగుడు ఇవ్వగలడు. అంతకు మించి రాగిణికి జీవితం మీద వో ఆశలేదు. జీవితంలో వో కల కనదు నేను అలాకాదు అందుకే రాగిణిని చేసుకుంటే నా విలువ తగ్గిపోతుంది. బ్రహ్మచారికి వున్న విలువ పెళ్ళైన వాడికి వుండదు. ఇంత తొందరలో పెళ్ళి ఆలోచన కూడా లేదు. రాగిణి కూడా అనుభవించింది. నేను రాగిణిని మోసం చెయ్యలేదు.

రాగిణిని దాదాపు మర్చిపోయా. మావయ్య ఏం చేస్తాడ్లే కాసేపు ఏడ్చి వెళ్ళిపోతాడు. తిట్టుకుంటాడు. ఇంటికి రావడం మానేస్తాడు. రాగిణి నన్నుసుఖపెట్టింది. తను సుఖపడింది కూడా. రాగిణి టెస్ట్ అయింది. కాబట్టే ఇందులో నా బాధ్యత యెంతో రాగిణిది అంతే అదే అభిప్రాయం! అందుకే మావయ్యకి లొంగలేదు. ఇంక మావయ్య అవసరం నాకు లేకపోయింది. అందుకే చిరాగ్గా.. "రా అమ్మా .. ఆకలేస్తోంది," అన్నా.

"నువ్వెళ్ళు పెట్టుకుతిను..." అంటూవిసుక్కుంది అమ్మ.

అంటే అమ్మకి ఎక్కడో నామీద అనుమానం వుందన్న మాట ఎంతేనా మోసపోయిన జాతిలోదేకదా ఆమెకి తెలుసు మోసం దెబ్బ....

రెండు నిముషాలు అక్కడ నిలబడి అక్కడ్నించి భోజనం చెయ్యకుండా వెళ్ళిపోయా...

"నా కూతుర్ని పెట్టిన వుసురు వూరికే పోదే అక్కా....." అంటూ మావయ్య తన కోపాన్ని వెళ్ళకక్కాడు. ఆ తర్వాత మావయ్యతో సంబంధం తెగిపోయింది.

.

ఇటు నాన్న అటు మావయ్య అందరూ నన్నొదిలిపోయారు.

వొంటరిగా మిగిలిపోలేదు. వ్యాపారం మీదే దృష్టి. వ్యాపారం చెయ్యడం తేలిక.... రూపాయే ముఖ్యం... అదే మూలాధారం.

ఇందులో నువ్విచ్చినమాటా నువ్వుపుచ్చుకున్నమాటా. ఇవేవీ ముఖ్యంకాదు. మనిషి ముఖ్యం కాదు. ఎవరు మోసపోతున్నారు. ఎవరి దగ్గర అబద్ధం ఆడాం, అన్నది ముఖ్యంకాదు. వాటన్నింటి వెనుకా ఆర్ వుయ్ గైనింగ్ ఆర్ నాట్ వొకే సూత్రం....ఏ పనికి రాని పనైనా చెయ్యి పర్వాలేదు, కానీ డబ్బురాని పని, డబ్బుమిగలని పని మాత్రం చెయ్యకు.

నేను వెధవనని... డబ్బుతప్ప ఇంకో దానికి విలువనివ్వనని దిగజారడంలో ఏ స్థితికేనా దిగజారతానని కొందరి అభిప్రాయం.

దిగజారడం. ఎగబాకడం. అన్నవి సాపేక్షాలు, రూపాయ జమ అవుతోందా? లేదా? అన్నది ముఖ్యం ఎప్పుడూ కొత్త మనుషులతోనే పరిచయం. ఎప్పుడూ వాళ్ళనే వుపయోగించాలి. వాళ్ళూ నాలుగురూకలు చేసుకుందామనే ఆశతో వుంటారు. దాన్ని మనం సొమ్ముచేసుకుంటాం వాళ్ళు నష్టపోయారా? లాభపడ్డారా? అన్నది మనకనవసరం ఈలావాదేవీలో ఎంత లాభపడ్డాం అన్నది ముఖ్యం.

ఇక్కడ నా సూత్రానికి సహకరించే వ్యాపారం రియల్ ఎస్టేట్ చదువు అక్షరజ్ఞానం లేని రైతులనుండి భూమికనుగోలు చేసినట్టు వొప్పందం రాయించుకుని, ప్లాట్లేసి అమ్మడం... ఇటురైతుకి మట్టినేల అమ్మేసిన ఆనందం ... అటు వాడికి ఇల్లుకట్టిన ఆనందం. ఇటుమనకి డబ్బులు మిగిలిన ఆనందం.

అయితే రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం అంత తేలికకాదు. ఎక్కడో మారుమూల విశాఖకి దూరంగా వో ఎనిమిదెకరాలు కొన్నట్టు అగ్రిమెంటు రాయించుకుంటే దాన్ని భాగాలు చేసి కొన్న వెలకి మూడురెట్లుచేసి అమ్మాలి, కొనేవాడ్ని చూసుకోవాలి. కొనేవాడు అంతతేలికగా పడదు. అనేక వెరిఫికేషన్ల

తర్వాత ప్లాటు కొనడానికి వొగ్గుచూపేవాడు. అదీ విశాఖ వాడు అసలుకొనడు., రంగురంగుల ప్లాన్లువేసి ముస్తాబుచేసి.... దూరంగా తీసుకపోయి విశాఖమీద ఆశలు వున్నవాడికి అమ్మాలి లేదా....

అలా కాకుండా, రాజకీయనాయకులు, ఇండస్ట్రియలిష్టులు ఎక్కడకొంటున్నారో తెలుసుకోవాలి. అటువేపు వెళ్ళి భూముల్ని కొనాలి. అప్పుడు కలిసొస్తుంది. అలాంటివి పట్టుకోవాలి. అంటే హైసొసైటీలో తిరగాలి.

దానికి శ్రీకారం చుట్టాను. వాల్తేరు క్లబ్బులో మెంబర్ షిప్ లయన్స్ క్లబ్బులో మెంబర్ షిప్ తీసుకున్నా పార్టీలకి, బ్లడ్ డొనేషను కేంపులకి, సోషల్ వర్కుకి ఎటెండ్ అయ్యాను.

అందులో భాగంగా ఒక పార్టీలో గిరిజాదేవి పరిచయం అయింది. గిరిజాదేవికి యేవ్యాపారం లేకపోయినా. అన్నింటిలో ముఖ్యంగా రియల్ ఎష్టేట్ లో బాగా డబ్బు పెట్టిందని తెల్సింది.

అందుకే గిరిజాదేవితో పరిచయం పెంచుకున్నా అప్పుడు తెల్సింది. గిరిజాదేవికి వొక కూతురుందని, పేరు వత్సల. గిరిజాదేవికి నలభైయిదేళ్ళు వుండచ్చు. చిన్నప్పుడే, విడో అయింది. మొగుడు రియల్ ఎష్టేట్ బిజినెస్ చేసేవాడు. ఇప్పుడీవిడా అదే చూసుకుంటుంది. కానీ ఆ పని చేసిపెట్టడానికి ఆవిడకి కావల్సిన వాళ్ళున్నారు. ఆవిడ ఈష్ట్ కోష్ట్ రియల్ ఎష్టేట్స్ కి మేనేజింగ్ డైరెక్టరు.

పేరుకి మాత్రం గిరిజాదేవి మేనేజింగ్ డైరెక్టరు. మిగతా విషయాలన్నీ అన్నయ్య చూసుకుంటాడు. మనిషి కరుకు. రాజకీయనాయకులతో పరిచయాలున్నాయి అతనికున్న ఏకైక గుణం అబద్ధం చెప్పడం,అందుకే గిరిజాదేవే బెటర్ అనిపించింది.

గిరిజాదేవితో పరిచయం పెరిగేకొద్దీ... వత్సల మీద మోజు పెరిగింది. అందంగా వుంటుంది. సన్నగా తెల్లగా పెదాలకి లిప్ స్టిక్ తో, ఆకర్షణీయంగా ప్లాష్టిక్ చుట్టిన చాక్లెట్ లా వుంటుంది. వత్సలని గమనిస్తున్నానని తెలియగానే గిరిజాదేవి నా మీద ఇంట్రష్టు చూపింది.

అందులో భాగంగానే వో ఆదివారం వాళ్ళింటిలో డిన్నర్ .

గిరిజాదేవి ఆడంబరం మనిషి. లాసెన్స్ బె కాలనీలో సముద్రపు ఘోషలో ప్రశాంతంగావుంది ఇల్లు. గిరిజాదేవి నాగురించి వాకబు చేస్తోందని తెల్సిన్నాడే నేకొంత వూహించాను. ఈ ఆహ్వానం కోసం ఎదురుచూసాను. ఆమెకి నా ఫ్రూడ్ నెస్ నచ్చి నన్ను విందుకి ఆహ్వానించి వుంటుంది.... కానీ విందునాడు వత్సల నచ్చింది నాకు....

స్లీవ్ లెస్ చూడిదార్ కుర్తా పల్చటి చున్నీ ముసుగులో తెల్లగాగుడ్రంగా బుజాలు, వాటినిమేచ్ చేస్తూ ఎత్తులూ, ఇరవైనాలుగుకొల్తతో నడుము. వత్సల ఆకర్షణీయంగా వుంది.కళ్ళుతిప్పుకోడంకష్టం, మనసుకి హాయి కలిగించింది.

ఆ విందులో మాటల సందర్భంలో... వైజాగ్ భీమిలి బీచ్ రోడ్ లో ఎక్కడే నా ఓపదిఎకరాలుకొను అంది.

అది తప్ప మిగత కబుర్లన్నీ మామూలులే. మర్నాడే విశాఖబీమిలీ బీచ్ రోడ్ పట్టాను. రోడ్డానుకొని ఏభూమిలేదు. అన్నీ చీఫ్ మినిష్టరుగారి సంతానం లేదా కిత్ అండ్ కిన్ అంటారే వాళ్ళు కొనేసినవే రోడ్డుకి వెనగ్గా వెళ్ళి వో పదెకరాలు కొన్నాను. నా సర్వేలో తెల్సిన విషయాన్నే గిరిజాదేవికి చెప్పాను.

కానీ అప్పటికే గిరిజాదేవి చాలా భూములు బేనామి పేర్లమీద కొంది. అంటే రైతులకి అడ్వాన్స్ఇచ్చేసింది.

గిరిజాదేవి ఏసజషనూ వొట్టినే చేయదు దాని వెనకాల కథ కధనం వుంటాయి. ఆ భూముల విషయం కొన్న కొన్నాళ్ళకిగాని తెలియలేదు.

....

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments